1 OCAK 1977 SAYI: 291

GENEL-İŞ EMEK

TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR

İSTANBUL ve ESKİŞEHİR'DE TÜM HAKLAR ALINANA DEĞİN DİRENİŞİMİZ SÜRECEKTİR....

YÜCEL YAMAN

MC İktidarının Belediyelere uyguladığı ekonomik baskı sonucu olarak bilindiği üzere Belediyelerde çalışan üyelerimiz ücretlerini ve diğer haklarını alamamışlardır.

16 Aralık günü İstanbul'da 13 bin üyemizin başlattığı hak alma eylemi yeni boyutlar kazanırken, Eskişehir'de bine yakın üyemiz de haklarını almak için direnişe başlamışlardır.

Tüm demokratik kuruluşlar üyelerimizin bu haklı eyleminin yanında olmuşlardır. İstanbul Belediye Başkanı birkaç kez Ankara'ya gelerek temaslarda bulunmuş, ancak 50 milyon TL bulabilmiştir. Bu bulunan 50 milyon aylardır aç bulunan üyelerimizin alacaklarının üçte birini bile karşılamamaktadır.

31 Aralık günü İstanbul Belediyesi'nde çalışan üyelerimizin temsilcileri Belediye Sarayında toplanarak Belediyenin önerisini oylamışlar ve Belediye'nin önerisini kabul etmemişlerdir. Bu oylama sonucunda tüm haklar alınana değin eylemi sürdürme kararı alınmıştır.

İstanbul'da bulunan sendikamız Genel Başkanı Abdullah BAŞTÜRK, Belediye Başkanı İsvan'la görüşerek oylama sonucunu bildirmiş ve tüm haklar alınana değin eylemin süreceğini açıklamıştır. Belediye Başkanı İsvan, MC'nin verdiği paranın yetersiz olduğunu, bu hareketin kasıtlı olarak yapıldığını bildirmiş ve Belediye'nin bir haftalık gelirini üyelerimize ücret ve diğer hakları vermeyi önermiştir. Baştürk ise, bunun kabul edilemeyeceğini açıklayarak, tüm sendikal haklar ve ücretler alınana değin eylemin süreceğini açıklamıştır.

***"Tabanın söz ve karar sahipliliği"* ilkesine göre üyelerimizin aldığı bu karar, tüm işçi çevresinde saygıyla karşılanmıştır.**

Eylemimiz ilk günü coşkusuyla sürerken, sendikamız üyesi bulunmayan dört bin işçi sendikamız çatısı altında bütünleşmiştir. İşçiler kendi öz örgütlerine üye olmak için sabahın 06.00'sında sendikamıza koşmaktadırlar.

İstanbul'da sürdürdüğümüz "tek sendika" mücadelemiz amacına ulaşmıştır. Güçlülüğümüz ve verdiğimiz sınıf mücadelesinin sonucu tüm Belediye emekçileri çatımız altında toplanmıştır.

TÜM HAKLARIMIZ ALININCAYA DEĞİN EYLEME DEVAM! ..

ESKİŞEHİR'DE DE EYLEME DEVAM! ...

Eskişehir Belediyesinde çalışan bine yakın üyemiz ücret ve haklarını alamadıkları nedeniyle eyleme başlamışlardır.

Eskişehir Şubemizin defalarca Belediye yetkilileri uyarmalarına karşın, haklarımız ödenmemiştir. Güç ekonomik koşullar altına itilen üyelerimizin tümü işi bırakarak, direnişe geçmişler ve olayların gelişimi yeni boyutlar kazanmıştır.

Bu hak alma eylemi sürerken, Belediye Başkanı Şube yöneticilerimizi ihbar etmiştir. Şube Başkanı Hikmet Selat ve 15 arkadaşımız için soruşturma açılmış ve beraat etmişlerdir. İşverenin bu tavrı sonrası üyelerimiz daha da kemikleşerek, bütünleşerek eyleme devam kararı almışlardır.

31 Aralık günü bir basın toplantısı yapan Şube Başkanı Hikmet Selet, eyleme devam kararını kamuoyuna açıklamıştır.

YAŞASIN İSTANBUL VE ESKİŞEHİR'DE HAK ALMA EYLEMİ SÜRDÜREN BİNLERCE YİĞİT GENEL-İŞ ÜYELERİ! ...

TÜM HAKLAR ALINANA DEĞİN EYLEME DEVAM! ....

UMURLU'DA HAKLARIMIZI SÖKE SÖKE ALACAĞIZ.

Umurlu Belediyesinde 11 Aralık günü başlayan grevimiz 20. gününü doldururken tüm Umurlu halkı ve Aydın ili demokratik kuruluşlar bu hak alma savaşımızı sürdürmektedir.

26 üyemizin sürdürdüğü grev bilindiği üzere işveren belediye başkanının sözleşmeye yanaşmaması ve 9 işçiyi işten atması üzerine başlamıştı. Bu grevimiz çeşitli işçi kuruluşlarınca desteklenirken diğer kuruluşlar yayınladıkları mesajlarla da eylemimizin haklılığını belirtmişlerdir.

Bu arada CHP Aydın İl Başkanı ve Yönetim Kurulu üyeleri grevci üyelerimizi desteklediklerini belirterek, moral vermişlerdir. İl Başkanı Ünal DİRİK işçilere şunları söylemiştir:

"İşçiler haklarını aramaktadırlar. Bu onların en doğal hakkıdır. Şimdiye dek ezilen zümre böylelikle hakkını arama yoluna gidecektir. Bu tüm işçilere başarılı bir örnektir. Belediye Başkanı Evrenos VARDAR belediye işçilerin istediği gibi çalıştırıp, istediğini işten atmaktadır. İşçi haklarına saygısızlık gösteren VARDAR, burada partizanca davranmaktadır. Genel-İş üyeleri haklı olarak eyleme başlamışlardır. Bizde işçilerin hak alma eylemini tüm içtenlikle destekliyoruz."

Umurlu'daki grevimiz haklarımızın tümü alınıncaya değin sürecektir.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ EYLEM BİRLİĞİ.
YAŞASIN DİSK
YAŞASIN UMURLU'DA HAKKINI ARAMAK İÇİN EYLEM YAPAN YİĞİT GENEL-İŞ ÜYELERİ
YAŞASIN GENEL-İŞ

BU YETKİYİ SÖKE SÖKE ALACAĞIZ.

34 sayılı Genel Hizmetler İşkolu düzeyinde sözleşme yetkisi, Süleyman Demirel'in Başkanlığındaki dört bacaklı MC İktidarı oluşuncaya kadar kesintisiz ve sürekli GENEL-İŞ SENDİKASI'na ait olmuştur.

Ne var ki MC iktidarı oluştuktan sonra, yurdu bir afet gibi saran partizanlık illeti, Çalışma Bakanlığında da meyvalarını vermiş ve yeniden işkolu düzeyinde yetki saptama döneminde, GENEL-İŞ'in yetkisi, yasa dışı, akıl dışı karakuşi bir kararla yetkisizliğe dönüştürülmüştür.

1976 yılının başında, işkolu yetki çağrısı yapıldığında, MSP'li Ahmet Tevfik Paksu'nun başında bulunduğu Çalışma Bakanlığı 27 Bölge Çalışma Müdürlüğü aracılığıyla yaptırdığı yarım yamalak, eksik ve güvenilmez çalışmada, genel hizmetler işkolu kapsamındaki belediyeler işçilerinin sayısını ülke çapında 75.563 olarak saptamıştır.

8 Ocak 1976 tarihinde Belediyelerde çalışan ve genel hizmetler işkolundaki işçi sayısını 75.563 olarak saptayan Çalışma Bakanlığı aradan altı ay geçtikten sonra ikinci kez yetki saptaması çağrısı yapıldığındaysa, belediyelerde çalışan işçi sayısının 102.125 olduğunu açıklamıştır.

Sadece bu rakamlar bile, Çalışma Bakanlığı'nın, Bölge Çalışma Müdürlüklerinin, 34 sayılı iş kolunda belediye hizmetlerinde çalışan işçilerin sayısını saptama konusunda ne korkunç bir sorumsuzluk ve partizanlık havası içinde olduklarını göstermeye yeter sanırız.

Kaldı ki, 34 sayılı işkolu kapsamında olan kapı ve kalorifer işçilerinin bu saptamada dikkate alınmaması, bakanlık için ayrı bir bilgisizlik ve yüzkarası olarak, belirtilmesi gereken husustur.

Çalışma Bakanlığının kasıtlı ve GENEL-İŞ'e karşı düşmanca tutumu bu kadarla da kalmamıştır. Partizanlık çok daha ötelere de ulaşmıştır.

Deve kuşu gibi başını kuma gömen, gerçekleri görmek istemeyen ve partizanca emellerini sürdürmek isteyen Çalışma Bakanlığı, belediyelerde çalışan ve Genel-İş üyesi olan işçilerin saptanmasında yansız davranan, gördüklerini olduğu gibi raporlarına aktaran İş Müfettişleri üzerinde de baskılar yapmış, gerçeğe uygun raporlar veren iş Müfettişlerini, ülke çapında çil yavrusu gibi dağıtmış ve raporlarını dikkate almamıştır.

MC İktidarının bu partizan tutumu karşısında, ne ilk yetkisizdik kararında ne de sonrakinde, GENEL-İŞ Sendikası umutsuzluğa kapılmamıştır. Hakkını aramayı sürdürmüştür ve sürdürecektir. Ne partizanlığı nedeniyle hakkında Meclis Araştırma Önergeleri verilmiş eski Çalışma Bakanı, partizanların şahı Ahmet Tevfik Paksu ne de Genel-İş'in işkolu yetkisini yok etmek isteyen bir kısım sarı sendikalar, çevirdikleri fırıldakları sonuna kadar sürdürebiliceklerdir.

GENEL-İŞ Sendikası, 1976 başında işkolu yetkisinin saptanması çağrısını yaptığında, üye sayısının 120.401 olduğunu bildirmiştir. Bildirimde bu konudaki tüm belgeler de bildirime eklenmişti. Bu üyelerden 77.228'inin belediye kesiminde çalışan işçiler olduğu da açıkca görülüyordu. Bakanlıksa, kendi saptamasına göre işçi sayısının 75.563 olduğunu belirterek, sendikamızın bildirimini "inandırıcı" bulmamıştı.

Oysa ayni bakanlık, aradan altı ay geçtikten sonra, bu kez genel hizmetler işkolunda ve salt belediyeler kesiminde çalışan işçi sayısını 102.125 olarak düzelttiğine göre, inandırıcı olmayanın kim olduğu görülmektedir.

Çalışma Bakanlığı ilk saptamasında, Ankara EGO, Kırıkkale Belediyesi, Ankara İmar Müdürlüğü, İETT Sular İdaresi, Beyoğlu Gaz İşletmesi ve İstanbul İETT İdaresi Otobüs, Tünel, Troleybüs işyerlerinden tam 17.433 işçiyi kasıtlı olarak saptama dışında tutmuştu.

İkinci kez yapılan saptamadaysa başında gene bir MSP'li Şevket Kazan'ın bulunduğu Çalışma Bakanlığı, genel hizmetler işkolunun belediye kesiminde çalışlan işçilerin sayısını 102.125 olarak saptadığını ileri sürerken kendisine daha yakın bulduğu sararmış BİF'in 29.445 üyesi olduğuna karar vererek bir balonu şişirmekte, yargı organları ve noter tesbitleri, üye kayıt fişleri ve defterleri, karar defterleri, aidat kesintilerini gösteren listeler, banka dekontları, mevcut toplu iş sözleşmeleri, üye sayılarını belirleyen resmi işveren yazılarıyla belgelenmiş, GENEL-İŞ'in 54.208'i kapı ve kalorifer işçisi 83.356'sı da belediye kesiminde çalışan 137.564 üyesi olduğu yolundaki yadsınamaz bildirimini de gene geçersiz saymış ve Genel-İş'in 34 sayılı genel hizmetler işkolunda, işçilerin yarıdan bir fazlası olan 51.063 sayısından 277 eksik, 50.786 üyesi bulunduğuna ve buna göre işkolu yetkisi alamayacağına karar vermiştir.

Evet, Çalışma Bakanlığı, göze giren mertek misali gerçekleri bile görmezden gelip, GENEL-İŞ'e işkolu yetkisi vermemek üzere son atraksiyonunu böyle yapmıştır.

Genel Hizmetler işkolunda 102 bin işçi çalışırmış, GENEL-İŞ Sendikası ancak 50.786 üyeye sahipmiş de, 277 üyesi az olduğu için işkolu yetkisi alamazmış!..

Ayaklarının dibindeki çukuru görmeyecek kadar gözü kararmış Çalışma Bakanlığı partizanları, gerçekten dedikleri gibi Genel Hizmetler işkolunun belediye kesiminde 102 bin işçi var, bunun 29 bini BİF, 50 bini de Genel-İş üyesiyse, geri kalan 21.894 işçinin şu toplu sözleşmeler döneminde sendikasız olarak kalabileceğini nasıl izah edeceklerdir? Böylesi bir duruma kargaların bile güleceğini kestirememek için, olsa olsa insanların gözlerini partizanlığın kör etmiş olması gerekir.

Bu konuda çok şey söylemek mümkündür. Ama gereği yok.

Çünkü inanıyoruz ki, güneş balçıkla sıvanamaz. 1976 yılı başından sonuna kadar tek istifa almamış, tersine çeşitli Belediye işyerlerinde işyeri düzeyinde 247 toplu iş sözleşlmesi bağıtlayarak üyelerini arttırmış 300 Belediye ile de sözleşme görüşmelerini sürdürmekle onbine yakın üyesiyle daha düne kadar Genel-İş dışında olan KAPFER-İŞ Sendikası'nı bünyesine katmış ve 120.401 üyesinin sayısını 137.564'e yükseltmiş sendikamız, Berlin'de olduğu gibi Ankara'da da hakimlerin olduğuna inanmanın güvencesi içinde Yüce Yargıtay'a baş vurmuştur.

Ve buradan ifade ediyoruz ki, 1977 yılının ilk günlerinde de MC partizanları istedikleri kadar yırtınsınlar, istedikleri kadar çırpınsınlar Genel-İş işkolu yetkisini söke söke söke alacaktır.

GENEL-İŞ

SÖZLEŞMELER.

SOĞANLIK BELEDİYESİNDE SÖZLEŞME İMZALANDI:

Bir süre önce sarı Türkiye Genel-İş'ten istifa ederek Sendikamız çatısı altında toplanan Kartal'a bağlı Soğanlık Belediyesindeki işçiler adına sürdürülen görüşmeler başarıyla tamamlandı.

10 oturum sonunda 7. madde görüşülmüş ve 8. madde de uyuşmazlık tutanağı tutulmuştur. Bu uyuşmazlık için Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne gidildiğinde, işveren koşullarımızı kabul etmiş ve Sendikamız Marmara Bölge Şubesinde 7 dakika süren görüşmeler sonunda, sözleşme imzalanmıştır. Bu sözleşme ile şu haklar alınmıştır:

* 70 TL. ücret zammı
* 10 TL. yemek zammı
* 1 TL. (heryıl için) kıdem zammı
* 1500 TL. yakacak parası
* 60 TL. çocuk parası

FRANSIZ KONSOLOSLUĞU İLE SÖZLEŞME YAPILDI

İ.E.T.T Garaj ve Atölyeler Şubesi ile Fransız (İstanbul) Konsolosluğu arasında sözleşme imzalandı.

İstanbul Fransız Konsolosluğu'nun pangaltıdaki-latin-katolik mezarlığında çalışanlar adına İ.E.E.T Şubemiz aldığı yetkiyle işyeri düzeyinde sözleşme bağıtlamıştır.

1.6.1976, 1.6.1978 tarihleri arasında geçerli sözleşmeyle üyelerimize birinci yıl 750 TL. ikinci yıl 750 TL. ücret zammı ve yılda iki maaş tutarında ikramiye sağlanmıştır.

Çocuk zammı, yemek ücreti ve her sene için günde iki (2) TL. kıdem zammı sağlanan sözleşmede çalışma saati haftada 40 saata indirilmiş, Cumartesi ve Pazar iki gün tatil kabul ettirilmiştir.

Çeşitli sosyal haklar yanında bu işyerlerinde çalışan üyelerimiz işverenin her ay ödeyeceği asgari ücret aidat primiyle Genel-İş İşçi Emeklilik Yardımlaşma ve Dayanışma Sandığı kapsamına alınarak ikinci bir emeklilik güvencesine kavuşturulmuşlardır.

ANKARA İTFAİYE ŞUBEMİZ KURULDU

Son çıkan kararnameden sonra işçi sayılan Ankara İtfaiye Müdürlüğü'nde çalışan emekçiler sendikamız çatısı altında bütünleşmiştir. Bu nedenle kurucu bir kurul oluşturulmuştur. Cemalettin Delice Başkanlığında oluşan kurulun diğer üyeleri şunlardır:
Hasan Yıldırım (Bş. V.), Sevgi Güngörmüş (Şb Sek.), Kemal Tatarhan (Şb M.Sek.), Hüseyin akdoğanbulut (Y.K.Ü), Taylan Ertemen (Y.K.Ü) Veysel Ceylan (Y.K.Ü), Yılmaz Işık (Y.K.Ü), Kemal Demir (Y.K.Ü), Necmettin Gündoğan (Y.K.Ü) Mehmet Çoban (Y.K.Ü), Mehmet Öztürk (K.Y.Ü) ve Cuma İzci (Y.K.Ü)
İtfaiye Şubemiz Kurucu Kurulu'nu kutlar ve işçi sınıfının devrimci mücadelesinde başarılar dileriz.

EGO Otobüs'teki Yetkimiz Kesinleşti ve Sözleşme Görüşmeleri Başladı

ANKARA Bölge Çalışma Müdürlüğünün 16.12.1976 tarih ve 1976/146 nolu lehimizdeki kararı önceki sayımızda duyurmuştuk.

Bu lehimizdeki karara Ankara 6.İş Mahkemesinde sarı sendikalarca itiraz edilmiştir. 29.12.1976'da yapılan duruşmada bu itirazlar kabul edilmemiş ve yetkimiz onaylanmıştır. Bu onaylamadan sonra işkolumuzdaki gücümüz bir kez daha onaylanmıştı.

6. İş Mahkemesinin bu kararından sonra toplu sözleşme görüşmelerinin ilkine 31 Aralık günü oturulmuştur. Sendikamız Genel Merkezinde yapılan ilk oturuma Genel Başkan Vekili Ertan Andaş, EGO Şube Başkanımız Yusuf Bilen ve diğer yöneticilerle işveren vekilleri katılmışlardır. Bu oturumda Sendikamızın teklifi işverene verilmiş ve protokol imzalanmıştır. İkinci toplantı 12 Ocakta yapılacaktır.

Sınıf uyuşmazlığının bir kez daha yenilgiye uğraması devrimci kesimde sevinçle karşılanmıştır. Türkiye Genel-İş'in 6.İş Mahkemesine itiraz üzerine Mahkemenin verdiği karar şöyledir:

"Toplanan delillerden tarafların yazılı iddia ve savunmalarından Bölge Çalışma Müdürlüğünün yetki ile ilgili pürosüdür dosyasının tetkikinden Ankara EGO Genel Müdürlüğü Otobüs İşletmesi işyeri işcileri adına toplu sözleşmesi yapmak üzere usülüne uygun şekilde işletilen pörüsüdür. Sırasında tarafların kayıt ve belgelerinin Bölge Çalışma Müdürlüğünce istenerek kayıt ve belge ibraz eden sendikaların belgeleri Müfettiş Nürsel Şahin, İbrahim Eşmelioğlu, Yahya İnan, Münir Ünal tarafından incelenmiş 4 kişilik müfettiş heyeti tarafından Bölge Çalışma Müdürlüğüne sunulmuştur.

Raporlardan açıkca anlaşıldığı üzere işyerindeki çoğunluğun karşı taraf Genel-İş Sendikasında olduğu anlaşılmıştır.

Kaldıki Genel-İş Sendikasının mahkememize ibraz ettiği 28.12.1976 tarihli yarıya ilişkin Ankara Elektrik Havagazı ve Otobüs İşletme Müessesinin yazılarında işyerinde çalışan 2068 işçiden Genel-İş Sendikası adına aidat kesdiği diğer sendikalar adına herhangi bir aidatın kesilmediğinin bildirildiği anlaşıldığından Bölge Çalışma Müdürlüğünün değerlendirmesinin aksini kanıtlayacak başka bir belgenin de ibraz edilmemiş olması ve İş Mahkemelerinin itirazın incelenmesi sırasında ibraz edilen üye kayıt fişlerinin mahiyeti hakkında kesin sonuç doğuran bir inceleme yapmasının olanaksız olduğu belgelerde yanlış bir değerlendirme yapılmış olsa dahi bu hususun yetkili ve görevli mahkemeye başvurmak suretiyle halledilmesi gerektiği kaldıki 274 sayılı yasa gereğince sendikaya üye olan bir kimsenin üye aidatı ödemesi zorunludur.

Sendikanın mali imkanlarının kaynağını üye aidatları teşkil edeceğinden işçiden üye aidatı almayan sendikanın o işçinin kendi üyesi olduğu volundaki iddiası da 274 sayılı yasanın run ve maksadına aykırı düşeceği gözönünde bulundurularak Bölge Çalışma Müdürlüğü kararına yapılan itirazlar mahkememizce de benimsenmiş olması itibariyle Bölge Çalışma Müdürlüğü kararının ONANMASINA, kesin olarak evrak üzerinde karar verildi. 29.12.1976"

Artık bu karardan sonra Türkiye Genel-İş yöneticileri ne diyecek acaba?

Bu işçi karar işçiyi bir sömürü aracı olarak düşünenlere en güzel yanıtı oldu. Başka şey söylemiyoruz....

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ UĞRAŞI KAHROLSUN UZLAŞMACI SENDİKACILIK YAŞASIN SINIF MÜCADELEMİZ.....

GÖRÜŞMELERE KATILAN TARAFLAR...

KONGRELER

ADANA KAPI KALORİFER ŞUBESİ GENEL KURULU YAPILDI

Sendikamız Adana Kapı-Kalorifer Şube Genel Kurulu 19.12.1976 Pazar günü Adana Şubemiz Eğitim Merkezi Salonu'nda yapıldı. Genel Kurul sonrası Mahmut CEYHAN Şube Başkanlığı'na seçildi.

Tüm ülkemizde işçi sınıfının bütünlüğü için çaba gösteren GENEL-İŞ, bugün tüm Kapı-Kalorifer işçisini eylem birliğine çağırmaktadır. Bunun en kısa örneklerinden birisi de, Adana'da çalışan Kapı-Kalorifer işçilerinin bütünleşmesidir.

İsmet MANAŞIRLI'nın Divan Başkanlığı'na getirildiği Genel Kurul'da, Antakyalı Kapı-Kalorifer işçilerinin dilekleri dile getirildi. Antakya'da çalışan Kapı-Kalorifer işçilerinin, sendikamız çatısı altında bütünleşmek istediklerini söyleyen konuk konuşmacı İsmail Özbeyli, daha sonra Kapı ve Kalorifer işçisinin sorunlarını anlattı.

Genel Kurul'da konuşan konuklardan M. Emin Yıldırım, yaklaşık bir yıl önce kurulan Kapı-Kalorifer Şubesi'nin gelişmesini kutlarken, Kapı-Kalorifer işçisi emekçileri eylem birliğine çağırmıştır. Diğer konuşmacılardan Gazi Karaderili, apartman ağalarının baskısını anlatırken bu baskıya ancak devrimci ve işçilerin kendi öz örgütü olan GENEL-İŞ'te bütünleşmekle karşı koyabileceğiz dedi.

Yüzlerce Kapı-Kalorifer işçisinin izlediği Genel Kurul'da, iki emekçi aday olmuş, Başkanlığı Mahmut CEYLAN kazanmıştır.

Şubenin diğer organları için yapılan seçimde şu sonuç alınmıştır:

YÖNETİM KURULU: Hüseyin ERDAL, Mahmut KAYPAK, Hüseyin BOZKURT, Bektaş KARATAŞ, Pehlil ÇETİNER, Hüseyin ARAS.

DENETİM KURULU: Şehmuz DOĞAN, Hasan KAKA, Sendif ZOR.

ONUR KURULU: Cafer ÇETİNKAYA, Razi ZEREN, Kemal ALTIN.

BİTLİS'te Hayri GÜLER Tekrar Başkan Oldu

SENDİKAMIZ Bitlis Şube Genel Kurulu yapıldı. TÖB-DER Şube Salonu'nda yapılan Genel Kurul'da Hayri GÜLER yeniden Başkanlığa seçilmiştir.

Yerel devrimci kuruluş temsilcilerinin katıldığı genel kurulda işçi sınıfının gelişimi ve yerel şorunları dile getirilmiştir. Kalabalık bir işçi topluluğu ve birçok konuğun izlediği genel kurulda Divan Başkanlığı'na Bölge Avukatı Halit Özdoğan, yardımcılıklarına da Kazım Mülayim ve Naif Aydın seçilmişlerdir.

Genel Kurul'da konuşan Belediye Başkanı Muzaffer Geylani, MC İktidar'ı ve yandaşlarının işçi sınıfını ezmek istediğini açıklayarak şunları söylemiştir:

"İktidar işçiler arasında ayırım yapmıştır. İşçilerin aldıkları ücret hiçte tatmin edici değildir. İşçiler aldıkları ücretle, hergün artan hayat pahalılığı karşısında küçülüp erimektedirler. Bizim görüşümüz ve anlayışımız, işçiyle yanyana ve omuz omuza olmaktadır. Bizde işçi sömürülmeyecek, istismar edilmeyecektir."

Bölge Avukatı Halit Özdoğan bir yıl önce eski Belediye Başkanı'nın ters tutumu nedeniyle greve gidildiğini ve bu grevde egemen güçlerin yaptıklarını sıralayarak "hakkımızı söke söke aldık" demiştir. Elazığ Şube Başkanı Kazım Mülayim MC İktidarı'nın Belediyeler arasında ayırım yaparak kendinden olmayan Belediyeleri cezalandırmak istediğini açıklarken yandaşlarına gönderilen yardımlarında nerelerde harcandığının belli olmadığını söylemiştir.

TÜM-DER, TÜTED ve diğer kitle örgütlerinin temsilcileri yaptıkları konuşmalarda MC İktidarı'nın işçiden yana olmadıklarını belirtirken Faşist yönetimin devrimci kesim üzerindeki baskıları anlatmışlardır.

Genel Kurul sonrası yapılan seçimlerde Başkanlığa Hayri Güler, getirilirken diğer kurullar için şunlar seçilmiştir:

YÖNETİM KURULU: Şerif Nasır, Süleyman Ersan, Ahmet Kırmızı, Mahmut Traş, Suphi Girengir, Hakim Sönmez.-

Girengir, Hakim Sönmez.

ONUR KURULU: Kerem Yavuz, Cahit Aktay, Reşit Çelik.

DENETİM KURULU: Tahsin Çelebi, Sabri Yetişkin, Medeni Kaynak.

YİĞİTER'İ YİTİRDİK

Yiğiter'i 29. Aralık. 1976 günü yitirdik, acı ama gerçek. İşçi sınıfı bir yiğit bireyini yitirdi. 1916 yılında İzmir'de dünyaya gelen Yiğiter 1947 yılında İzmir'de çalıştığı fabrikada işçi mümessilliği yapmıştır. Daha sonra İstanbul'da İ.E.T.T.'de vatman olarak işe başlamış ve sendikamızın örgütlenmesine katkılarda bulunmuştur. 1964 başında örgütümüze giren YİĞİTER İstanbul'da Bölge Temsilciliğine atanmış daha sonrada Genel Merkez Örgütlenme Organizatörlüğüne getirilmiştir. Yiğiter daha sonra şube başkanlığı ve diğer görevlerde çalışmış ve 1975 yılında emekliye ayrılmıştır.

Evli ve dört çocuk babası olan YİĞİTER'in ölümü örgütümüzde büyük üzüntü yaratmıştır. Sendikamızın Genel Başkanı Abdullah BAŞTÜRK bu acı olay için verdiği demeçte şunları söylemiştir:

"GENEL-İŞ'in yücelmesi ve bugünkü aşamaya gelmesinde büyük katkıları olan bir devrimciydi. Salt işçilikten gelmiş ve kendisini sınıfına adamış yürekli bir arkadaşımızdı.

Tüm yaşamı mücadele doluydu. Sınıfının kavgacısıydı O...

Sendikamızın örgütlenmesinde, eğitiminde ve tüm eylemlerinde O vardı.. Yılmadan her kavgada en önde yer alırdı.

Emekliye ayrılmasına karşın ölümünden bir gün öncesine kadar örgütümüze kayıt olmak isteyen işçilerin kayıt işlemlerine yardımcı oluyordu.

Acımız büyük...

İşçi sınıfının bilimi doğrultusunda soyadı gibi yiğit bir işçiydi. Sınıfımızın ve örgütümüzün başı sağolsun."

CEYHAN'DA DİRENDİK ve ALDIK

Kasım ayı ücretlerini, 1976 yılı ikinci ikramiyelerini ve toplu sözleşmeden doğan bir maaş tutarındaki ikramiye, 1000. TL. yakacak parası ve diğer sosyal haklarını alamayan Ceyhan Belediyesi'nde çalışan üyelerimiz direnişe başlamışlardır. Temizlik işleri, Fen işleri, Mezbaha ve Park Bahçeler Müdürlüğü işyerlerinde çalışan 250 üyemiz "Tabanın söz ve karar sahipliği" ilkesine uyarak yaptıkları oylama sonucu 19.12.1976'da eyleme EVET demişlerdir.

20.12.1976 günü işi bırakan üyelerimiz haklarının tümü alınana değin "bu haklı eylemlerini" sürdüreceklerini bildirmişlerdir.

Bu yasal haklarını zamanında alamayan üyelerimiz artan geçim koşulları altında daha da ezilerek, bir süredir evlerine ekmek bile götürememektedirler.

MC İktidarı'nın kendisinden olmayan belediyelere karşı sürdürdüğü bu ters tavrın kurbanlarından Ceyhan Belediye Başkanı Şahin ÖZBİLEN, gerekli parayı bulabilmek için Ankara'ya gelerek çeşitli temaslarda bulunmuştur.

Eylemin beşinci günü direniş sona ermiş, hakların ödenmesi için anlaşılmış ve bir protokol imzalanmıştır. Bu protokola göre haklar hemen ödenecek ve eylem günleri için ücret kesintisi yapılmayacaktır. Ayrıca bu protokola göre işçiler hakkında işveren adli ve idari işlem yapamayacaktır.

TUNCELİ'DE EYLEMİMİZ BAŞARIYLA BİTTİ

MC İktidarı'nın bir süre önce büyük kent belediyelerine aldığı ters tavır, daha da yoğunlaşmış ve bu kez de küçük kent belediyelerine uygulanmaktadır.

Tunceli Belediyesi işyerlerinde çalışan Genel-İş üyesi işçiler, EKİM, KASIM ücretleri ve diğer haklarını alamadıkları nedeniyle direnişe geçmişlerdir. 16 Aralık günü başlalyan eylem, 20 Aralık günü sona ermiştir.

Yiğit üyelerimizin sürdürdüğü eylem sonucu tüm haklarımızın verilmesi karşılaştırılarak, bir protokol imzalanmıştır. Direniş sonu haklarını söke söke alan üyelerimizin bu haklı eylemi, tüm halk ve devrimci kuruluşlar tarafından desteklenerek, işçi sınıfına ve kent halkına karşı tavır alan MC eleştirilmiştir.

Yapılan protokol gereği tüm alacaklı olduğumuz haklar 3.1.1977 günü eksiksiz ödenecektir.

MARMARA BÖLGE ŞUBE YÖNETİCİLERİMİZ SERBEST BIRAKILDI

13 bin üyemizin İstanbul'da sürdürdüğü hak alma eylemi nedeniyle Marmara Bölgesi merkez Şube Yöneticilerimiz hakkında polisçe soruşturma açılmıştır. İstanbul Emniyet Müdürlüğü 1. Şube'de ifadeleri alınan yöneticilerimiz daha sonra serbest bırakılmıştır.
Emniyet 1. Şube Müdürlüğüne giren yöneticilerimiz Emniyet Müdürlüğünün kapısında.

«YAŞASIN KAPI KALORİFER İŞÇİSİNİN EYLEM BİRLİĞİ»

TÜRKİYE işçi sınıfının birliği için başarılı sınavlar veren ve 34 no'lu işkolunda bütünlüğü sağlayan GENEL-İŞ Sendikası, ülkemizde sayıları yüzbinleri bulan kapı ve kalorifer emekçilerine de çatısı altında bütünleştirmektedir.

Bu konuda başarılı adımlar atan örgütümüz, 60 binin üzerinde kapı kalorifer işçisini üye yapmıştır. İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, Diyarbakır, Kayseri ve Gaziantep'te kapı kalorifer şubelerimiz kurulmuş ve bu kesimde çalışan arkadaşlarımızı örgütlemiştir. En kısa zamanda diğer kentlerde şubeler kurularak bu emekçiler de örgütlenecektir.

Bu örgütlenme çalışmalarımız başarıyla sürerken, 26 Aralık günü İstanbul Anadolu yakası kapı kalorifer şubesi 2 binin üzerinde işçinin katıldığı bir sohbet toplantısı düzenledi. Genel Merkez örgütlenme uzmanlarından Cengiz Kandiyeli'nin yönettiği toplantıya İstanbul şube yöneticileri ve demokratik kuruluş temsilcileri katılmıştır. Toplantıya katılan Sendikamız Marmara Bölge Şube Başkanı Nafiz BOSTANCI, "dünya işçi sınıfının ilk kazanımının 8 saat çalışmak olduğunu ve dünyada bu konuda verilen mücadeleyi anlatarak "**İstemlerimizden birisi de 8 saatlik mücadelenin sonucu dünyada kutlanan 1 Mayıs'ın işçi bayramı olmasıdır. Ensesi kalın insanlar 365 gün bayram yapıyorlar. Bizde yılda bir gün bayram olarak kutlayacağız**" demiştir.

Çalışma gününün 8 saat olduğunu ve kapı kalorifer işçisinin ise tüm gün çalıştığını söyleyerek, kapı kalorifer işçisi eşi ve çocuklarıyla birlikte çalıştığını da açıklamıştır.

Yıllardır kapı kalorifer işçisinin sahipsiz olduğunu oysa bugün arkalarında DİSK ve GENEL-İŞ gibi dev örgütlerin bulunduğunu belirten Bostancı konuşmasını şöyle bitirmiştir:

"**Yaşamak için çalışmaktan başka şeyimiz yoktur. Anadolu'dan kopup gelen arkadaşlar, sizin en az on patronunuz var. Bizimde en büvük kuvvetimiz birliğimizdir. Tüm sorunlarımızı birlikte yapacağımız eylemlerimizle çözeceğiz.**"

Bostancı'dan sonra DİSK adına konuşan DİSK örgütlenme uzmanı Argun Yücedilli, kapı kalorifer işçilerinin engellenen ve kısıtlanan hakları için DİSK ve GENEL-İŞ'in mücadele verdiğini belirtmiştir.

Kapı kaloriferci tüm eylemlerinde DİSK'i yanlarında bulacağını ve onun güvencesi altında olduğunu da açıkalayan Argun Yücedilli, "**DİSK güçlülüğünü siz işçilerin birliğinden almaktadır. Eylemlerinizde tüm DİSK üyesi 700 bin işçi sizin yanınızdadır.**" demiştir.

İstanbul Barosu adına konuşan Av. Ünsal Tüzün kapı kalorifer işçilerinin yapacakları hak arama eylemlerinin yanında İstanbul Barosu'nun tüm gücüyle emekçilerin yanında olduğunu açıklamıştır.

Sohbet toplantısında İstanbul Yakası Kapı Kalorifer Şubesi Başkanı Durmuş Çavdar, örgütlenme uzmanı Osman Madakbaş, Anadolu Yakası Kapı Kalorifer Şubesi

Genel-iş eğitim seminerleri ders proğram ve konuları belirlendi

SENDİKAMIZ Eğitim, Araştırma ve Sosyal İlişkiler Müdürlüğü, bu yıl içinde yapılacak sendikal eğitim seminerleri ders program ve konularını saptayarak bir öneri halinde Merkez Yönetim Kurulu'nun onayına sunmayı kararlaştırmıştır.

Şu anda Sendikamız Eğitim, Araştırma ve Sosyal İlişkiler dairesine bağlı Ankara Merkezimizde bir Üniversite Öğretim Üyesi Eğitim Araştırma Müdürü, üç eğitim araştırma uzmanı, bir dış ilişkiler uzamanı, İzmir'de ve Eskişehir'de birer eğitim araştırma uzmanından oluşan kadronun oluşturup önerdiği ve sendikamız üyelerinin bulunduğu çeşitli bölgelerde uygulanmasını tasarladığı seminer ders program ve konuları üçer günlük kurslarda 40'ar üyemize şu sırayla verilecektir:

I. GÜN: I. Eğitimin gerekliliği ve niteliği, insanın doğa, toplum ve üretimdeki yeri, gereksinmeleri

2. Toplum biçimlerinin evrimi

3. Emek ve Ücret

4. Toplumsal sınıflar ve Devlet, Belediyeler ve mahalli idareler.

2. GÜN: 5. Ekonominin temel kavramları

6. Uluslararası sömürü, kalkınma, azgelişmizlik.

7. Türkiye'nin ekonomik, sosyal yapısı evrimi ve sorunları.

3. GÜN: 8. Sendikacılığın doğuşu görev ve sorumlulukları

9. Dünyada ve Türkiye'de sendikacılık

10. Sendikalar ve siyaset

11. İş Hukuku (Sendikalar Kanunu, Toplu Söz-

«MERKEZ YÖNETİM KURULU

GENEL-İş Sendikası Merkez Yönetim Kurulu, 1977 Yılının ilk olağan toplantısını 5 Ocak günü yapacaktır.

Genel Başkanımız Abdullah Baştürk tarafından açılacak ve Yürütme Kurulunun geride kalan yılın olaylarını değerlendiren, çalışmalar konusunda öneriler getiren raporundan sonra Merkez Yönetim Kurulu gündeminde yer alıp da tartışılıp karara bağlanacak belli başlı konular şunlar olacaktır:

*** Ülkemizin içinde bulunduğu iç ve dış ekonomik ve siyasal durum ve bunun değerlendirilmesi.**

*** Bir önceki Merkez Yönetim Kurulunda kurulmaları kabul edilen ihtisas dairelerinin organizasyonu sorunun çözümlenmesinde gösterilen aşamalar ve çalışma programları.**

*** Örgütlenme çalışmaları.**

*** Belediyeler sorunlarını çözüm önerilerimiz.**

*** MC İktidarının hak grevlerini sınırlama çabaları karşısında tutumumuz.**

*** Hukuksal sorunlar.**

EGO'da yetki alışımız, İETT, Eskişehir, Ceyhan, Sular İdaresi ve İstanbul Direnişleri.

*** Karşı kuruluşlarla mücadeleler.**

*** Kapı ve Kalorifer İşçilerinin sorunları.**

*** Kamu kuruluşlarında çalışanların sendikal hak ve menfaatleri.**

*** DGM Yasasına karşı yürütülen direniş değerlendirilmesi.**

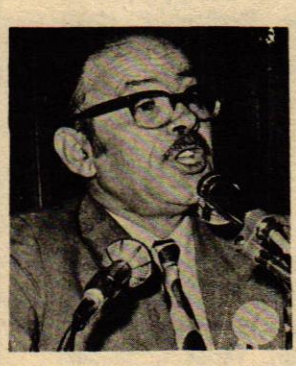
*** Belediye Gelirleri Yasasının durumu.**

*** Belediyelerin çağdaş belediyecilik anlayışına u ygun hale getirilebilmesi için izlenmesi gereken yol.**

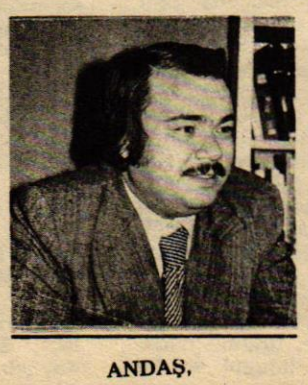
*** CHP Genel Başkanı Sayın Bülent Ecevit başkanlığında 10 Belediye**

BAŞTÜRK

SIGAN,

ANDAŞ,

OKYAR

Sekreteri Sıddık Ceviz yaptıkları konuşmalarda kapı kalorifer işçilerinin temel sorunlarını dile getirmişlerdir.

Son konuşmacı Şube Başkanı Mustafa Ertuğrul; **"Esaret hayatından kurtulmak istiyorsanız 8 saat'ten fazla çalışmayalım"** diyerek yapılacak eylemi oylamıştır. Tüm emekçiler mücadeleye **"EVET"** derken sevinçten aldıkları kararı alkışlıyorlardı.

"YAŞASIN KAPI KALORİFER İŞÇİLERİNİN EYLEM BİRLİĞİ" dillerden düşmüyordu.

İZMİR'DE TÜM DEMOKRATİK KURULUŞLAR YANIMIZDA

ÜLKEMİZDEKI tüm kapıcıları örgütlemeyi ve 8 saatlik çalışma hafta tatili ve diğer haklar için sendikamızın yürüteceği mücadele ülke çapında destek görmüştür.

İzmir Kapı Kalorifer Şubemiz Başkanı Saim Akbulut'un eylemle ilgili açıklamasından sonra İzmir'de bulunan 12 demokratik kuruluş ortaklaşa bir açıklama yaparak bu hak alma eyleminin yanında olduklarını açıklamışlardır.

İzmir Barosu,DISK 3. Bölge Temsilciliği, TGS İzmir Şubesi, Çağdaş Hukukçular Derneği, Ziraat Mühendisleri Odası, İnşaat Mühendisleri Odası, Elektrik Mühendisleri Odası, Kimya Mühendisleri Odası, Mimarlar Odası, TÖB-DER, Makina Mühendisleri ve İleri Kadınlar Derneği'nin ortak açıklaması şöyledir:**"Bir avuç arsa ve bina spekülatöründen başka hiç kimsenin hoşnut olmadığı konut ve yerleşim düzeninden zarar gören tüm kent halkı, bu vurguncu düzene onurluca başkaldıran kapı ve kalorifer işçilerinin eylemine destek olunmalıdır.**

Özet olarak da, bizlere üye olan bütün yurtsever arkadaşlarımız ister apartman sakini, isterse apartman yöneticisi olsun kapı ve kalorifer işçilerinin çağdışı yaşam ve çalışma koşullarına karşı başlattıkları bu yasal ve haklı eyleme gerekli desteği sağlamalarının bir yurtseverlik görevi olduğu inancındayız."

leşme Yasası. S.S.K. ve Anayasa kavramları)

12. Toplu Sözleşme İlkelerimiz.

Erzurum, Diyarbakır, Gaziantep, Bitlis, Elazığ, Malatya ve Sivas'ta çevre iller ve ilçeler örgütlerimizi de kapsayacak biçimde düzenlenmesi tasarlanan bu programlı seminerlerin yanı sıra, Ankara, İstanbul ve İzmir'le Eskişehir'de de sürekli seminerler düzenlenmekte olup, geride bıraktığımız yıl içinde salt Ankara'da Temizlik Şubemizden 750 ve EGO otobüs şubemizden de 50 üyemiz seminerlerden geçirilerek eğitilmişlerdir. İçinde bulunduğumuz yıldaysa bu rakamın daha da büyümesi beklenmektedir.

Eski ve Yeni Çalışma Bakanları hakkında Meclis Soruşturması İstendi

MC İktidarı'nın şimdiki Çalışma Bakanı MSP'li Şevket Kazan ve bir önceki Çalışma Bakanı Ahmet Tevfik Paksu hakkında **"Bakanlığı ikinci bir TRT haline getirdikleri, Danıştay kararlarını uygulamadıkları, yasa dışı uygulamalar yaptıkları ve partizanlık yaptıkları 'iddialarıyla CHP İstanbul Millet Vekili Abdullah BAŞTÜRK ve Arkadaşları "Meclis soruşturması"** açılmasını ve eski ve yeni iki bakanın Türk Ceza Yasası'nın 240'ıncı maddesi gereğince Dokunulmazlıklarının kaldırılıp, yargılanıp cezalandırılmalarını istemişlerdir.

Baştürk ve Arkadaşları, Millet Meclisi Başkanlığı'na verdikleri "Meclis soruşturması" açılması yolundaki önergelerinde eski Çalışma Bakanı Paksu'nun, partizanca hesaplarla Çalışma Bakanlığı'nın 178 iş müfettişinden yürütmeyi durdurma ve göreve iade kararı almasına rağmen yerlerine yasa dışı olarak tayinler yaptığı, iş müfettişleri derneği yöneticilerine yasa dışı baskılar yaptığı, Danıştay Kararlarına rağmen bunlara sekiz aydır maaşlarını ödetmediği, yönetmelik değiştirerek iş müfettişliğine alınacak kişileri kendi yandaşları arasında, **"Cima nedir? İmam nedir? Dünyada üç büyük icad vardır: Ateş tekerlek ve Merkez Bankası. Merkez Bankası'nı kim icad etti?"** gibi akıl ve çağ dışı sorularla 335 yeni müfettiş aldığı, iş müfettişleri derneği yöneticilerinin mektuplarının bakanlıktaki partizanlar tarafından açılmasına göz yumduğu ve olanak sağladığı, Çalışma hayatında iş barışının sağlanmasını engelleyici girişimlerde bulunduğu, Bölge Çalışma Müdürlükleri ve partizan iş müfettişleri eliyle iş kolu ve işyeri konularında yetkilerin sarı sendikalara verilmesi için tertipler yaptığı, Paksu'nun istifasından sonra yerine getirilen Şevket Kazan'ın da tüm bu girişimleri önleyecek herhangi bir girişimde bulunmadığı gibi, bunları aynen sürdürdüğünü, teferruatıyla, yer zaman ve isimler belirtilerek belgelerle anlatılmada ve sonuç olarak şöyle denilmektedir:

"Yasa dışı uygulamalara devam eden, Danıştay kararlarını uygulamayan, İş müfettişleri üzerindeki antidemokratik ve yasa dışı tutum ve davranışını değiştirmeyen,

Siyasal amaçlarına ulaşmak için Çalışma Bakanlığı parti ocağı zihniyetiyle yöneten: Emekçilerin ve yurtsever memurların Anayasal ve yasal haklarını kullanmaktan alıkoyan ve özellikle MC güdümündeki sendikalarda örgütlenmelerini sağlamak amacıyla baskılarını yoğunlaştıran Çalışma Bakanı Şevket Kazan ve eski Çalışma Bakanı A.Teyfik Paksu hakkında, sorumluluk durumunu ortaya çıkarmak için Anayasa'nın 90. TBMM İç Tüzüğü'nün 12. maddelerine göre, Türk Ceza Kanunu'nun 240. maddesi uyarınca Meclis Soruşturması açılmasını arz ve talep ederiz.

TOPLANIYOR»

Başkanıyla ortak yapılan toplantı.

*** Yasal hak direnişleri.**

*** İşkolu düzeyinde yetki alma çalışmalarımız ve vardığımız aşama.**

*** CHP'li parlamenterlerin, Çalışma Bakanlığı aleyhinde verdikleri, bakanın partizanlık y. aptığı yolundaki meclis soruşturması önergesi.**

*** Çalışma Bakanlığına bağlı İş müfettişlerine karşı uygulanan partizan baskılar nedeniyle Genel Başkanımız Abdullah Baştürk ve on arkadaşının Meclis başkanlığına verdikleri meclis soruşturması önergesi.**

ÖZBİÇER

*** 15 Ocak'tan başlayarak 1977 yılında uygulamaya konulacak yeni Eğitim Programının tartışması ve onayı.**

*** Yeni yıl içinde yayınlamayı planladığımız yayınlar.**

*** GENEL-İŞ EMEK'in yeni bir içerik ve yöntemle çıkarılması sorunu.**

*** Sendika olarak dış ilişkilerimizin durumu.**

*** Personel politikamız.**

*** İşçi-Memur ayırımı konusunda tavrımız.**

*** Mali konular.**

*** Yan kuruluşlarımızın durum değerlendirmesi.**

5 Ocak'ta toplanacak Merkez Yönetim Kurulu Toplantısının gündemdeki konuların tümünün tartışılması ve karara bağlanması sonuçlanıncaya kadar aralıksız çalışması beklenmektedir. İcra Kurulumuzdan bir yetkili, MYK toplantısının en azından üç gün süreceğini belirtmiştir.

MYK toplantılarından sonra, alınan kararların bir bildiri ile açıklanması beklenmektedir.

K 1977

Devletin Malı deniz mi?

SİZ hiç bir işçinin, bir memurun, bir ücretlinin devlete vergi borcu olabileceğini, bir vergi borcunun da, bu yıl dursun da gelecek yıl öderim diye ertelenebileceğini düşünebilir misiniz?

Olur mu böyle şey? Olmaz değil mi?

Siz olmaz sayın, Olur ki hem de nasıl olur, bal gibi olur.

Ama olması için ufacık bir şart var: İşçi olmayacaksınız, memur olmayacaksınız, ücretli olmayacaksınız, yani emekçi olmayacaksınız. Peki ne olacaksınız? Patron, sermayedar, kapitalist!...

Evet, patronsanız, büyük sermaye sahibiyseniz, kapitalistseniz, devlete olan vergi borçlarınızı dilediğiniz kadar sallayabilirsiniz. Kaçırdıklarınızın, kitabına uydurduklarınızın dışındaki vergi borçlarınızı bu yıl değil de gelecek yıl, olmazsa daha sonraki yıl ödemeniz için devlet size her türlü kolaylığı gösterir. Şayet sermayedarsanız, kabullendiğiniz vergi borcu üstünde, ödeme biçimi için devletle pazarlığa girebilirsiniz. Önemli olan borcu kabul etmek. Sermayedar olarak vergi kabul ettikten sonra diyebilirsiniz ki, tam benim borcum var ama bu yıl bunu ödemeye gücüm yok, bu vergiyi şu kadar faiziyle falan yıl ödeyeyim, ya da şöyle şöyle taksitlerle ödeyeyim.

Sermayedarsanız, devlet böyle bir ertelemeyi ya da taksitlendirmeyi kabul eder.

Kabul ettiği için de, devletin sermayedarlardan alacağı olan vergi borçları artar da artar. Şu kadarını söyleyelim:

Geçenlerde Ortaklığının AP'li Maliye Bakanı Yılmaz Ergenekon'un bir soru önergesine verdiği cevapta resmen açıkladığına göre, Devlet'in para babalarından 1976 yılı içinde tam 19 milyar 567 milyon Türk Lirası alacağı var. Birikmiş vergi borcu, alınamamış vergi borcu, ertelenmiş vergi borcu...

Düşünebiliyor musunuz bir işçi bir ayda sıkışsa da, bordrosundan peşin peşin kesilen vergisi için devlete dönüp, "Ey devlet baba, bu ay benim çocuğum hasta oldu, ilaca doktora çok para yatırdık, onun için sen gel benden bu ay vergini alma, bu gelecek aylar içinde taksit taksit al" dese, böyle bir istek kabul edilir mi?

Elbetteki edilmez ve böyle bir teklifte bulunan ya sopayla kovalanır, ya delidir diye tımarhaneye konur. Ama, patron böyle bir teklifte bulundu mu iş değişir. Hayhay denir...

Hayhay denmenin en somut örneklerini de gene MC İktidarı'nın Maliye Bakanı'nın ağzından sıralanan şu birikmiş vergi borçları rakamlarıyla verelim:

Devletin sermayedarlardan alacağı olan gelir vergisi borçları 7 milyar 874 milyon liradır.

Devletin sermayedarlardan kurumlar vergisi olarak alacağı 3 milyar 583 milyon liradır.

Gayrımenkul kıymet artış vergisi olarak devletin alacağı 120 milyon liradır.

Mali denge vergisi alacağı 614 milyon liradır.

Emlak vergisi alacağı 501 milyon liradır.

Motorlu kara taşıt vergisi alacağı 356 milyon liradır.

Veraset ve İntikal vergisi alacağı 923 milyon liradır.

Dahilde alınması gereken istihsal vergisi alacağı 4 milyar 605 milyon liradır.

Akaryakıttan alınması gereken dahildeki istihlak vergisi alacağı 100 milyon liradır.

Şeker istihsal vergisi alacağı 74 milyon liradır.

Taşıt alım vergisi alacağı 23 milyon liradır.

Emlak alım vergisi alacağı 230 milyon liradır.

Banka ve sigorta muameleleri vergisi alacağı 62 milyon liradır.

Nakliye vergisi alacağı 86 milyon liradır.

PTT hizmetleri vergisi alacağı 55 milyon liradır.

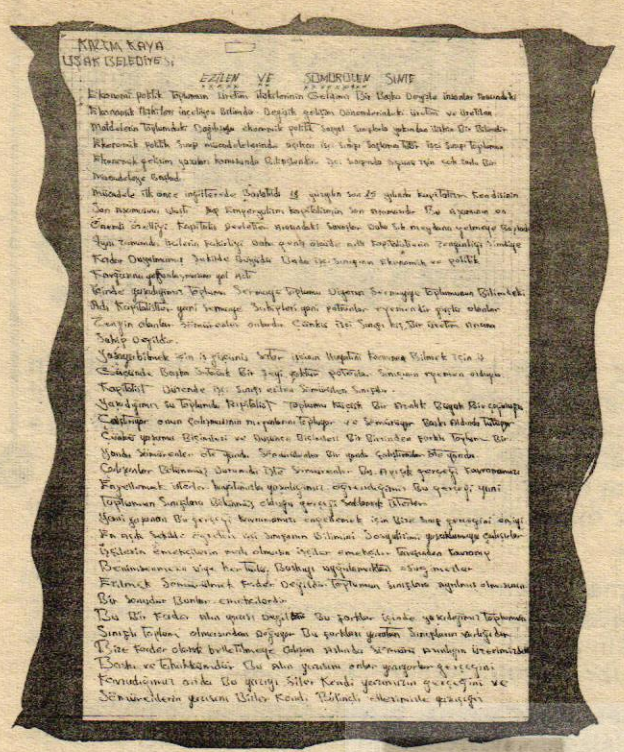
Bina inşaat vergisi alacağı 6 milyon liradır.

Damga vergisi alacağı 60 milyon liradır.

Dış seyahat harcamaları vergisi alacağı 12 milyon liradır.

Tüm bunların toplamıysa 19 milyar 567 milyon lira tutmaktadır. Ve bu alacakların büyük kısmı da, geçmiş yıllardan kalmış vergi alacaklarıdır.

Bu sonuç karşısında, (Bunları Maliye Bakanı resmen açıklamıştı) sormak gerekmez mi, bu devlet salt emekçilere karşı alacağına şahindir ve bu devletin malı deniz midir?

KAZIM KAYA
UŞAK İSELEDİYESİ

EZİLEN VE SÖMÜRÜLEN SINIF

Ezilen ve Sömürülen Sınıf

KAZIM KAYA
UŞAK BELEDİYESİ

EKONOMİ politik toplumun üretim ilişkilerinin gelişimi, bir başka deyişle insanlar arasındaki ekonomik ilişkileri inceleyen bilimdir. Değişik gelişim dönemlerindeki üretim ve üretilen maddelerin toplumdaki dağılışıyla ekonomik, politik, sosyal sınıflarla yakından ilişkin bir bilimdir. Ekonomik politik sınıfı mücadelelerinde açıkca işçi sınıfı saflarını tutar. İşçi sınıfı toplumun ekonomik gelişim yasaları konusunda bilinçlendirir. İşçi sınıfında işgücü için çok zorlu bir mücadeleye başladı.

Mücadele ilk önce İngiltere'de başladı. 19 yüzyılın son 25 yılında kapitalizm kendisinin son aşamasına ulaştı. Emperyalizm kapitalizmin son aşamasıdır. Bu aşamanın en önemli özelliği kapitalist devletler arasındaki savaşlar daha sık meydana gelmeye başladı. Aynı zamanda işçilerin fakirliği daha geniş ölçüde arttı. Kapitalistlerin zenginliği şimdiye kadar duyulmamış şekilde büyüdü. Bu da işçi sınıfının ekonomik ve politik kavgasının yoğunlaşmasına yol açtı.

İçinde yaşadığımız topluma sermaye toplumu diyoruz. Sermayenin toplumun bilimdeki adı kapitalistler yani sermaye sahipleri yani patronlar, egemendir, güçlü olanlar zengin olanlar sömürenler onlardır. Çünkü işçi sınıfı hiç bir üretim aracına sahip değildir.

Yaşayabilmek için iş gücünü satar, işçinin hayatını kazanan bilmek için iş gücünde başka satacak bir şeyi yoktur. Patronlar sınıfının egemen olduğu kapitalist düzende işçi sınıfı ezilen sömürülen sınıftır.

Yaşadığımız şu toplumda kapitalist toplumu küçük bir azınlık, büyük bir çoğunluğu çalıştırıyor. Onun çalışmasının meyvalarını topluyor ve sömürüyor. Baskı altındatutuyor. Çünkü, yaşama biçimleri ve düşünce biçimleri bir birinden farklı toplum bir yanda sömürenler öte yanda sömürülenler. Bir yanda çalıştıranlar, öte yanda çalışanlar bölünmüş durumda. İşte sömürenler bu apaçık gerçeği kavramamızı engellemek isterler. Hayatımızda yaşadığımız, öğrendiğimiz bu gerçeği yeni toplumun sınıfları bölünmüş olduğu gerçeğ saklamak isterler.

Yani yaşanan bir gerçeği kavramamızı engellemek için bize sınıf gerçeğini en iyi, en açık şekilde öğreten işçi sınıfının bilimini sosyalizmi yasaklamaya çalışırlar. İşçilerin emekçilerin malı olmasın işçiler emekçiler tarafından kavranıp benimsemesin diye her türlü baskıyı uygulamaktan esirgemezler. Ezilmek sömürülmek kadar değildir. Toplumun sınıflara ayrılmış olmasının bir sonudur. Bunlar emekçilerdir.

Bu bir kader alın yazısı değil. Bu farklar içinde yaşadığımız toplumun sınıflı toplum olmasından doğuyor. Bu farkları yaratan sınıfların varlığıdır. Bize kader olarak belletilmeye çalışan aslında sömürü azınlığın üzerimizdeki baskı ve tahakkümdür. Bu alın yazısını onlar yazıyorlar. Gerçeğini kavradığımız anda bu yazıyı siler, kendi yazımızın gerçeğini ve sömürenlerin yazısını bizler kendi bilinçli ellerimizle yazacağız.

YOKSUL YAŞLILARA DEVLETİN "SADAKA" DEĞİL, GERÇEK ANLAMDA EMEKLİLİK AYLIĞI BAĞLANMASI ÖNERİLDİ

1969 ve 1973 seçim bildirgelerinde Cumhuriyet Halk Partısi, ülke çapında sosyal güvenlik şemsiyesinin genişletilmesini, muhtarlara ve 65 yaşını geçmiş kimsesiz ve yoksullara aylık bağlanmasını önerdiği zaman çok kişi gülmüş, olmayacak duaya amin deniyor demişti.

Daha CHP'nin Genel Sekreter olduğu dönemde bu önerilerle ortaya çıkan ve Genel Başkan olduktan sonra da görüşlerini savunan Ecevit'e çok kişi **"hayalperest"** damgasını yapıştırmıştı. Adalet Partisi'yse, Genel Başkan'larından sözcülerine ve kendilerine yandaş gazetelerine kadar tam bir koro halinde bu önerilerinden dolayı Ecevit ve CHP'ye çatıyor, sövüp sayıyorlardı. Aradan aylar ve yıllar geçti. Birden gördük ki, vaktiyle **"içtimai adalet"** deyip de belki **"sosyalizm"**le karışır diye **"sosyal adalet"** diyemeyen AP, kopyacılıktan da öteye, adeta hırsızlığa başvurmuş, CHP önerilerini benimsemiş de yasalaştırmaya kalkışmış.

Nitekim, Meclis'in geçen yalışma döneminde, 65 yaşını doldurmuş, bu sağlıksız ve bakacak, kimsesi olmayanlara devlet tarafından ayda 500 lira aylık bağlanması yolunda bir kanun çıkıverdi.. Muhtarlara aylık bağlanması yolunda bir kanun teklifi de Meclis gündeminde...

Ne var ki, yoksuldan değil varsıldan yana olan AP ve MC İktidarı'nın CHP'den çalıp, benimsemiş görünüp çıkardıkları 65 yaşını doldurmuşlara aylık bağlanması yolundaki yasa, bir yaşlılık sigortası yasasından çok bir sadaka yasasına benziyordu. Bunun da uygulaması, yaşlılar ölmeyip sağ kalırlarsa 1977 yılı Mart ayından sonra, binbir koşulu yerine getirdikten sonra başlayacaktı.

İşin özüne değil, propagandasına önem veren MC'liler devletten bu aylığı alabilmek için 65 yaşını doldurmuşlara öylesine koşullar getirmişlerdi ki, yasanın bu koşullarını yerine getirebilmek yolunda bir insan bırakın 65 yaşını, daha genç yaşlarda bile olsa ölüp gidebilirdi. Bir kere 65 yaşını doldurduğunuzu nüfus kütüğünden alınan belgeyle saptayacaktınız. Sonra sağlıksız olduğunuz ve çalışamayacağınıza dair tam kuruluşlu bir hastaneden rapor alacak, bu raporu Ankara'da daha üst bir kurula onaylatacak, niç bir geliriniz bulunmadığını belgeleyecektiniz. Bu kadar da değil. İsterseniz yatalak olun, iki gözünüz kör olsun, bir tek kuruş geliriniz, dikili ağacınız bulunmasın, kazara hayırsız bir evladınız, eşiniz yada bir başka yakınınız varsa, gene bu 500 liralık sadakayı almaya hak kazanmıyordunuz.

İşte bu yutturmaca yasayla yaşlılık aylığı sorununun iyice dejenere edildiğini gören CHP ve Ecevit, yeni yıl bütçesinin Meclislerde görüşülmeye başladığı bir sırada, bu yarım yamalak yasanın düzeltilmesi, iyi kötü işler hale getirilmesi için yeni bir yasa önerisi hazırlayıp Meclis Başkanlığı'na verdiler.

Bu öneri yasalaşırsa, aylık 500 liralık sadaka, gerçeğe yakın bir yaşlılık aylığı haline dönüşüyor. En alt taban 1099 lira olacak. Sonra da memur maaşlarının saptanan katsayısına göre sürekli artabilecek. Yani kat sayı bu yıl için 11 olursa, yaşlı emekli aylığı da 1208 lira olacak. Daha önemlisi, CHP önerisi, 65 yaşını dolduran, geliri olmayan her yaşlının öyle sağlık raporu, muhtaçlık belgesi almasına gerek görmeden bu yaşlılık sigortasından yararlanması olasılığını getiriyor. Yaşlıları, çoluğuna çocuğuna muhtaç bırakacak hükümleri de ortadan kaldırıyor.

1977'nin Getirecekleri:

PAHALILIK

İŞSİZLİK

İÇİNE girdiğimiz şu 1977 yılı, geniş emekçi yığınlarına, Türkiye'nin çalışan halkına, işçilere, köylülere ne getirecek?

Geçen yılın son günlerinde, üstelik de para babalarının destekleyip oluşturdukları bir iş adamları destekçileri klübü olan Ekonomik ve Sosyal Etütler Konferans Heyeti'nde bir ekonomist, Dr. Öztin Akgüç bu soruyu şöyle yanıtladı:

"1976 yılında işsizlik, borçlar ve fiyatlar hızla arttı. 1977'nin getirecekleri ise şunlar:

1- Ekonominin büyüme hızı, 1977 program hedefi olan yüzde 8,2'nin hatta büyük olasılıkla 1976 yılında gerçekleşen yüzde 7,2 oranının da altında kalacaktır.

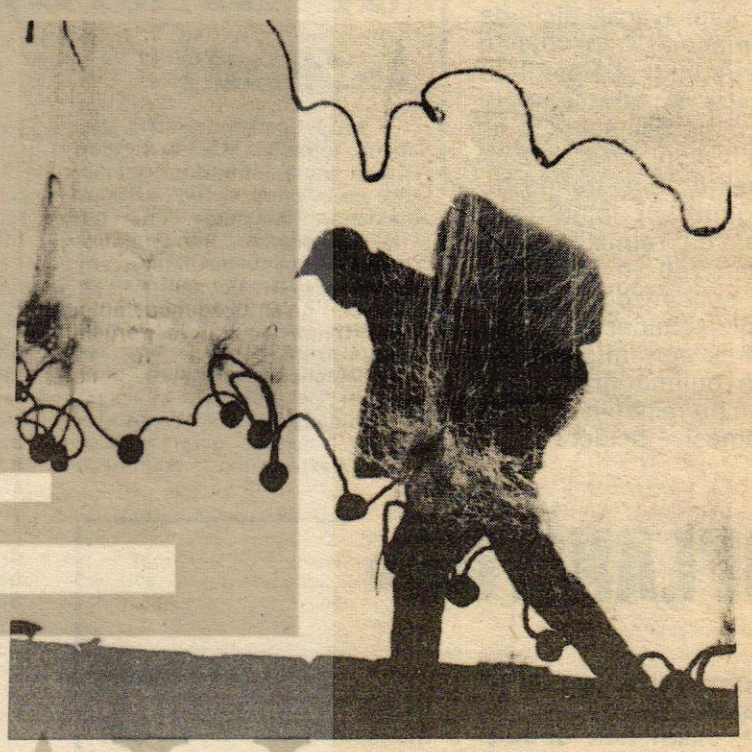
2- Fiyat artışları 1977 yılında daha da hızlanacaktır.

3- Türkiye 1977 yılında yatırımlarla ilgili program hedeflerini gerçekleştiremeyecek, gerçekleşecek yatırımlar program hedeflerinin önemli ölçüde gerisinde kalacaktır.

4- 1977 yılında işsizlik artacaktır.

5- Geniş ölçüde para basılacak ve para arzı gelecek yıl sonunda 200 milyar lirayı aşacaktır."

Bir iktisat uzmanı bunları dediğine göre varın gerisini siz düşünün.

OKUMA-YAZMA

Fikret DEMETÇİ
Genel İş Eskişehir Şube Daktilosu

Kalkınmaya çalışan bir ülkede her vatandaşın azami ölçüde katkıda bulunması gereklidir. Fakat hiçbir vatandaş, nereye yöneldiğini bilmedikçe, gerçekten gelecekteki gelişmenin bulunduğuna ve bu işte onunda bir yeri olduğuna inanmadıkça, elinden geleni yapmayacaktır.

Vatandaşın meydana gelecek değişimleri anlamasında ve hakkına düşeni yapmasında yalnız eğitim yardımcı olabilir.

Halkımızın eğitilmesinin kalkınma ile olan bu ilişkileri çağımızda hızla gelişen ülkelerin planlarında tekrarlanan bir konudur.

Türkiye'de 1923 Padişahlığın yerine Cumhuriyet ilan edildiği zaman aynı şekilde bir okuryazarlık problemi yanında bir de dil problemi ile yüzyüze gelinmişti. Cumhurbaşkanı Atatürk ülkeyi "Batılılaştırmak için düzenlenen diğer reformlarla beraber eğitiminde geliştirilmesi konusunda" kararlı idi. Bin yıldır (müslümanlığın kabulünden beri) Türkçe arap harfleri ile yazılmaktaydı. Oysa bu faaliyetlere girişildiği zaman dil ve okuryazarlıkla ilgili kanunları öncelikle çıkartılmış, eğitim Türkiye'nin kalkınmasında önemli bir etken olmuştur.

Okuma yeteneği, eğer kendi başına bir amaç değilse, çok defa maneviyat ve kültür zenginliğine giden en isabetli bir yol olarak izlenir.

Herşeyden önce uzmanların daima tekrarladıkları gibi, öğretmen yetişkin öğrencilere çocuk muamelesi yapmaktan kaçınmalıdır. Öğretmenin tutumuyla ilgili olan bu ilke aynı zamanda dershanelerin içinde bulunduğu fiziki çevreye de uygulanır.

Sonuç olarak daha çok sayıda insan okuma yazma öğrendiğinde, kalkınmanın ve sanayileşmenin faydalarını daha da çok eğitimin etkenliğini öğreneceğiz.

NE OKUYALIM?

***KUMASI** yazması olan her işçinin evinin bir köşesinde hiç değilse sekiz-on kitaplık bir kitaplığı bulunmalıdır. Kendi kendini eğitmeyen, işçi sınıfının sorunlarını öğrenmeye çalışmayan bir işçi, bilmek gerekir ki sınıfına ihanet içindedir.*

Okuma ve yazma salt varsıl sınıflara özgü bir uğraşı ve hele lüks hiç değildir. İşçi de okuyacak, öğrenecek, düşünecek, tartışacaktır. Doğrudur, işçinin yaşam koşulları güçtür, çalışmaktan okumaya pek fazla zaman kalmaz. Ama ne olursa olsun, bu güçlüklerin yenilmesi gerekir. Ülkemizde kitap, gazete ve dergi fiatları da yüksektir, geçimini zor sağlayan işçinin okumaya para ayırması da zordur. Ama bunu gidermenin başka yolları da vardır. Kaldı ki bir insan yaşamı boyunca herhalde temel nitelikte onbeş-yirmi kitabı edinebilir.

Bu böyle olduğu içindir ki, işçi arkadaşlarımıza yararlı olabilecek kitapları buradan tanıtmak istiyoruz. İlk olarak da Vardiya yayınları arasında yer alan Faruk Pekin'in hazırladığı "İşçiler Neden ve Niçin Sömürülüyor?- Artı değer nedir?" adlı kitaptan söz etmek istiyoruz.

Son derece açık ve basit bir dille kaleme alınmış, fotoğraf, desen, resim ve istatistik grafikleriyle süslenmiş bu kitapta şu sorulara yanıt getirilmektedir:

Ekonomi politik nedir? Kapitalizm öncesi toplumlar nasıl gelişti? Kapitalizm nedir? Kipatalist Üretim Nedir? Artı değer nedir? Sömürü nasıl arttırılır? Ekonomik mücadele yeterli midir? 167 orta boy sayfa içinde, işçi sınıfı bilimi doğrultusunda, kafasına çeşitli sorular takılan işçileri eğitmeyi amaçlayan bu kitap, herşeyden önce kendisinin ne olduğunu, sınıfı içindeki yerini öğrenmek amacındaki işçi için sık sık başvurulacak bir temel kitap olarak dikkati çekmektedir.

İŞÇİLER NEDEN ve NASIL SÖMÜRÜLÜR.
Faruk *Pekin- Vardiya Yayınları, İstanbul 1976-167 sayfa 15 lira)*

GENEL İŞ EMEK

15 Günlük İşçi Gazetesi
Sahibi.
Abdullah BAŞTÜRK
Genel Yayın Müdürü
Ertan ANDAŞ
Yazıişleri Müdürü
Depremer AĞCA
Yönetim
Mithatpaşa Cad.Süleyman Sırrı Sok. 2/4
Tel.: 17 67 41-17 68 25 ANKARA
Dizgi - Baskı - Film

EM-AŞ Ofset Tesisleri
Baskı Adedi: 50.000
Fiyatı: 50 Kuruş

Baskı Tarihi
4.1.1977

DİSK'İN GELİŞMESİNDEN KORKANLAR

DİSK'in nicelik ve nitelik olarak gelişip güçlenmesi şüphesiz sınıf kitle sendikacılığı iyice özümlenip sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerinin bu anlamda hayata geçirilmesiyle mümkün olmaktadır.

DİSK'in bir sınıf ve kitle örgütü olarak siyasal partilerle ilgili tavrı, işçi sınıfının ekonomik ve demokratik talepleri için aldığı devrimci tavır, sendikal demokrasi anlayışına uygun tabanın söz ve karar sahibi olmasındaki görüş ve uygulamaları bütünüyle doğruluğunu ve gücünü sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerinden almaktadır. Bu ilkeler ki genelinde tüm dünya işçilerinin doğruluğunu sınadığı, savaşımlarını giderek bu ilkeler üzerine oturttukları ilkelerdir de..

Ne varki dünyada Dünya Sendikalar Federasyonu'nun, ülkemizde de DİSK'in sınıf uzlaşmazcılığı, sömürüyü sınırlandırmak ve sömürünün giderek ortadan kalkmasında aktif rol almak savaşımını henüz anlamıyanlar olduğu gibi anlamak istemiyenlerde bulunmaktadır. Anlamıyanlar eylemler içerisinde, hayat içerisinde meseleleri yaşayarak, görerek kavramaktadırlar ve kavrayacaklardır da. Zaten DİSK'i DİSK yapanda bu gelişimdir. Üyelerinin ve tüm işçilerin yüksek sınıf bilinciyle kafalarını donatmalarıdır. Bu niteliksel gelişimdir ki DİSK'in daha da geniş işçi yığınlarını kucaklamasına bir neden olmaktadır. Ancak bahsedilen ilkeleri anlamak istemiyen her soydan ve her boydan, soldan ve sağdan gelen bozguncu, bölücü, oportünist ideoloji ve görüşlere, sınıf uzlaşıcısı anlayışlara karşı savaşımın özü ve biçimi de farklı olmaktadır ve olacaktır da.

Dünyada ve ülkemizdeki devrimci sendikal hareketin dıştaladığı Mao'cu, Goşist, Troçkist eğilimli anarko sendikalist akımlar giderek yok olurken diğer oportünist boylarda yok oluşun sancılarını yaşamaktadırlar. DİSK'in bu her türden bozgunculara karşı yürüttüğü ilkeli mücadele, her tür bozguncu ve bölücüyü bir arada DİSK'in ve işçi yığınlarının karşısına çıkarmaktadır. Kendilerini DİSK'in kitle ve sınıf sendikacılığı ilkelerinde mücadelesine alternafif görmek isteyen tüm görüşler özünde ayni şeyi yapmaktadırlar. O İŞÇİ SINIFI DÜŞMANLIĞIdır. Bunu gizlemeye çalışmaları yalancının mumuna benzer. Sosyal uyanışmanın alabildiğine hızlandığı ülkemizde bu mum yatsıdan bile erken sönecektir.

Devrimci sendikal savaşımı kendi oportünist görüşlerinin karanlığında çarpıtmak ve yozlaştırmak isteyenler, işçi sınıfının menfaatlerini göz ardı edenler, sınıf uzlaşıcısı görüşler, Mao'cu, Goşist Troçkist akımlar esas bu gelişimden korkmaktadırlar. Korkmakta da haklıdırlar. Ancak korkunun ecele faydası yoktur. İşçi sınıfının yürüttüğü devrimci sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerine dayalı DİSK'in öncülüğündeki sendikal mücadele, soylu ve yiğit savaşım korkularının kaynağıdır..

EYÜP EĞRİOĞLU
İst. Belediyesi
Fen İşleri

İŞÇİNİN SEFALETİ

Belediyede çalışan elleri nasırlı, yüzü soluk geleceği karanlık günlere itilmiş Emekçi arkadaşım: Topluma sesleniyor. Açız; sonra sigarasından bir nefes çekip Emekçi arkadaşlarının üzerlerinde oynanan siyasi oyunları anlatmaya başlıyor ve şöyle haykırıyor; siyasi liderler Belediyelerimizi maddi olanaklardan yoksun bırakıp elleri nasırlı ve yüzleri soluk işçi arkadaşlarımızı açlık ve sefalette cezalandırıyor. Açlık ve sefalete itilen emekçi arkadaşlarımızda kendilerine yasalarca tanınmış Direniş ve işi yavaşlatma eylemlerine geçiyorlar, eylemlerin arkasından emekçilere hemen damga basılıyor Kominist.. Kendi kendime soruyorum, açlık ve sefalete itilmiş, açlık ve sefaletten kurtulmak için mücadele eden emekçiler komünistte, emekçileri açlık ve sefalete itenler milliyetçi midir?

Şimdi soruyorum, Belediye Gelirler yasasını çıkarmayan, emekçileri açlık ve sefalete iten, belediyelerimizi maddi olanaklardan yoksun bırakıp şehirlerdeki hizmetleri yavaşlatan siyasi liderlerden elbette bir gün bunların tek tek hesabı sorulacaktır.

Hiçbir siyasi liderin emekçileri açlık ve sefalete sürüklemeye gücü yetmeyecektir. Bu oyunlara düşürülen emekçiler kendi tabanlarında oluşarak, kendilerini açlık ve sefalete iten siyasi liderlere yakın bir zamanda derslerini verecektir.

Mehmet YÜKSEL
Eskişehir Belediyesi
Park ve Bahçeler Md.lüğü

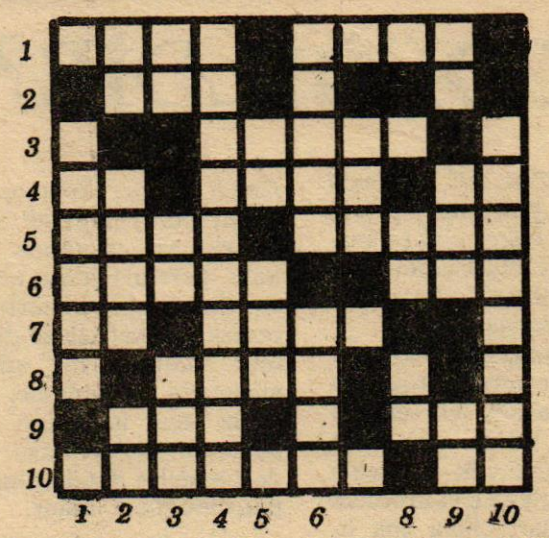
Herşeyimiz Doğu'da

Ölüm aniden geldi buralara,
Felâket oğulları toprakta,
Silindi hatıralar feryatlarda,
hıçkırıklarda korkularda,
Göz yaşlar kurudu herşeyim doğuda.
Yaşayanlar artık soğukta,
Evsiz, barksız, aç kaldı sokakta,
Bu acı, bilin bambaşka,
Dostlar göçtü yöreden uzaklara.
Eeeeeey
Yaşayanlar, yaralılar, ezilenler,
Yapışın Lice'de, Varto'da söyleyip
yapmayanlara
Cezalarını çeksinler hiç olmazsa,
Gelecek kuşaklar uğruna,
Herşeyim Doğuda.

BÜLENT KAYA

BULMACA

Soldan sağa 1)En yüce değer, İşçi sınıfının en güçlü silahı 2)Babanın babası. 3)Haftanın son gününün adı 4 Asıl, zincirinden başka kayvedecek şeyi olmayan emekçi, (tersi)Kemikle deri arasındaki, 5)Sürenin Osmanlıcası, emeğin karşılığı, 6)Riayet etmenin Türkçesi, (tersi) bir göz rengi. 7)Bir Mısır Tanrısının adı, Dinle devlet işini ayırmak, 8)Sendikamızın bağlı olduğu üst kuruluşun adı, 9)Kirli, Patronların düşündüğü tek şey 10)Sendikamızın Genel Başkanının soyadı, Urganın incesi.

Yukardan aşağı 1)Sermayenin yaptığı, 2) Suyun Osmanlıcası, eski dilde ışık ya da bir erkek adı, Osmanlıca ayak. 3) Kemikle deri arasındaki, (tersi) Osmanlıcada su, ağızda bulunur. 4)Anamalcı-sermayedar. 5)Yemek, Adale. 6)Grev yerindeki görevli işçi, (tersi) bir işki adı. 7)(tersi) Amerikalıların ünlü bir haber alma örgütü. 8)(tersi) Sanat, Bir renk. 9)Bağlantı edatı, Çok ince çubuk haline getirilmiş metal, ödentinin Osmanlıcasının ilk iki harfi. 10)(tersi) işçi.

İ.E.T.T'deki Sorunlarımızdan birkaçı.

Ve sarı sendika yöneticileri bir kez daha İ.E.T.T'de yetki alabileceklerine inanıyorlar mı? Biz alamayacaklarını söylüyoruz. Çünkü işverenle omuz omuza çalışan işbirliği yapan sendikacılar işçiden güven alamaz.

Bu sendikanın işçilere yaptıkları unutulmamıştır. İşte bu sendikanın biz işçilere karşı ters tavır sonrası doğan sorunlarımızdan bir kaçını anlatalım. 32 arkadaşımızı güç duruma soktunuz, 2000 arkadaşımızın 3er 4er ay verilmiş zamdan mahrum bırakıp güç durumlara düşürdünüz. İkramiye farkları bile ödenmedi. 2032 arkadaşımızın tüm bu haklarının engellenmesi sizin sendikacılık anlayışınızı gösteriyor. Bu sizlerin sınıf anlayışınız? Sendikacılık anlayışınız? Bu anlayışla mı işkolu yetkisini alacaksınız?

İşkolu yetkisini hangi üyelerle alacaksınız? Biz işçileri uyutmayınız. Hani bir atasözü vardır, Yalancının mumu yatsıya kadar yanarmış...

Ve siz sayın yöneticilere bazı sorunlarımız olacak

* Ambar işçileri, kapıcı, itfaiye'nin aldıkları pirim 45 lira. Bu arkadaşlar çoluk çocuk geçindirmiyormu?

* Ceplerimizde çürüyen melbusat bonolarının sonucu ne olacak?

* Kantinde uygulanan baskılar ne olacak?

Sayın sendika yöneticisi bunlara ne çözüm kazandırdınız. Artık bizi aldatmaktan vazgeçiniz.

Gece vardiyası ile ilişkisi olmayan kişiler (bu kişiler dayısı olanlar) 60 saat mesai alırlarken, gece gündüz demeden çalışan arkadaşlarımız alın terlerini, tüm emeklerini verdikleri halde vardiya zammından yararlanamazlar.

Şoför ve biletçi arkadaşlarımız bir saat daha fazla çalışırken hiçbir şey verilmez ama, işe 10 dakika geç gelirse en az bir iki saati kesiliyor.

Mesai ile ilgili olmayan arkadaşlar mesai alırken, 8-9 saat araba üzerinde zorunlu olarak kalan şoför ve biletçilere mesai neden verilmez?

Nerede kaldı sizin sendikacılığınız? Nerede o büyük büyük laflarınız? Sizin bu anlayışınıza ne denir, bu yaptıklarınız işverenle ortak değil midir. Kısaca işverenin yandaşı sarı sendikasınız.

KAZIM ÇAKMAK
İ.E.T.T Şişli Merkez Ambarı İşçisi

ÖYKÜ

EMEKÇİ HASAN USTA

SEVİNÇ GÜNDOĞDU
Eskişehir Belediyesi
Fen İşleri Müdürlüğü

HASAN Usta cebinden bir sigara çıkardı. Yılların verdiği hor görme, ezilme yorgunluğunu düşündü, geriye dönüş yapmak istedi, bir çırpıda 30 yıl öncesine dönerek, o zamanki yaşamını ve şimdiki yaşamını düşündü, öylesine büyük bir değişim geçirmişti ki; yaşam, 76 yılındaydılar. Kendisi ve inançlı olan arkadaşları değişen yaşam koşullarına uymuşlardı ama kendilerini yöneten güçlü sanılan işverenler bu değişen yaşam koşullarına, işlerine gelmediği için 1946 yılının düşünceleri içinde kıvranıyordu. Hızla gelişen işçi hareketleri onları korkutuyordu, kurulan İşçi Sınıfı'nın haklı mücadelesini savunan Sendikalar işverenleri huzursuz kılıyordu, ilk işe başladığı yılları düşündü adı olan, fakat kullanılmayan bir iş kanunu vardı: Bu iş kanunu işveren tarafından istenildiği gibi kullanılıyordu. Ezildiği, hor görüldüğü ve korktuğu için işçiler uygulanan yönteme karşı çıkmıyorlardı.

Kendi, kendine sordu. 1976 yılında güçlüydüler kurulan sendikalarıyla seslerini duyurmuşlardı, 30 yıl önce niçin suskundular?

O zaman seslerini duyuracak sendikaları yoktu. İşveren sendika ve sendikalar kanununun çıkmasından sonra işçiye gereken değeri vermeye başlamıştı.

Cebinden bir sigara daha çıkararak 1957 yıllarında başından geçen, gerçekten yaşamında ona mücadele gücü veren ezikliği aklına geldi, kızı hastalanmıştı. Kızının hastalığı tedavisi olan bir hastalıktı, fakat düzelmesi imkânsızdı, herşeyden önce işçiydi, sonra tanınmışta değildi, çaldığı tüm kapılar yüzüne kapanıyordu.

Ülke için, bir şeyler yapabilmek için çırpınan işçiler hor görülüyordu, üstün sınıfı oluşturan sermaye sahipleriyse ülkeye en faydalı olan insanlar olarak kabul ediliyordu. Bütün bunlar içinde Hasan Bey daha güçleniyordu. Bir gün işçi sınıfının güçlü sesini duyuracaklarına inanıyordu.

1950 senesinde kurulmaya başlayan adı olan, fakat hiç sesi olmayan sendikalara daha önem verileceğini anlamıştı.

Hasan Bey işçi arkadaşlarına bilinçlenme açısından olanakları ölçüsünde düşüncelerini açıklıyordu. Hasanbey hiç eğitim görmemişti ama, en yüksek eğitim görmüş bireylerimizden bile iyi düşünebiliyordu.

Yaşam süreci içinde değişen yaşam gibi, düşüncelerin de ilerlediğini kabul etmişti. Hasan Bey, etmişti ama kendisini yönetenler etmişlermiydi.

Kendi düşünceleri içinde de bir seçim yapmıştı. İşçi Sınıfı'nı savunan, İşçi hakları açısından yeni kanunlar çıkartan ve bu yolda uğraşlar veren kendisine en yakın olan partisini de seçmişti.

Güçlüydü, inanıyordu, kendisini işverenlere karşı savunan sendikası, sermaye sınıfına karşı savunan partisi vardı.

Doğru seçimi yapmaktan dolayı büyük bir mutluluk içindeydi.

GREV NEDİR, NE DEĞİLDİR?

KAPİTALİST düzende grev patronun yaptığı sömürüye, haksızlıklara karşı direnmek için işçinin yaptığı bir eylemdir. İşi geçici olarak bırakmasıdır.

Bildiğimiz gibi kapitalist düzende patronlar sadece ama sadece kâr için üretim yaparlar. Bütün amaçları kârdır. Daha çok kâr elde etmek için daha çok üretmek zorundadırlar. Daha çok üretmek için daha çok yatırım yapmalıdırlar. Daha çok yatırım, üretimlerini artırır. Daha çok üretim de daha çok kâr demektir. Kâr arttıkça patron daha zenginleşir, daha varlık içinde yaşar. Bunu sürdürebilmek için de kârını sürekli arttırmak zorundadır.

Bu nasıl olur? İki yoldan: 1) Çalıştırdığı işçiyi hergün daha çok çalıştırır. Daha az para verir. Onun yarattığı malı pahalı satar ama kazandığı paranın çok azını ücret olarak işçiye verir. 2) Devletten kredi, teşvik tedbiri adlarıyla yatırım yapmak, dolayısıyla kârını arttırmak için para alır. Yani 1) Çalıştırdığı işçiyi, 2) Devleti, çıkarı için sömürür. Devletten aldığı para da aslında çalışan tüketici halkın geleceği için biriktirdiği para olduğundan dolaylı olarak gene çalışan emekçi halkımız sömürülmektedir. Görüldüğü gibi patronların kârlarını artırmak için yapmayacakları yoktur. Çünkü kâr onların yaşama damarlarıdır.

Hem kâr olmasa, yani işçileri sömürerek sürekli artan oranda kar etmeseler kapitalistler düzenlerini yaşatamazlar da zaten. Kapitalist sistem işçinin sömürüsü üzerine kurulmuştur.

Patron egemenliğini sürdürmek, daha çok kâr etmek için çalışırken işçi ne için çalışır? Patronun mülkiyetinde olan, yani sahibi patron olan makinelerde patronun izniyle çalışabilen işçilerin tek amaçları vardır. Yeterince kazanmak, emeğinin karşılığını alabilmek ve çoluğunun çocuğunun rızkını sağlayabilmek. Bunun için günde sekiz saatını işyerinde geçirir ve üretim yapar. Emek harcar. Sonunda eline geçen parayla evine yeterli et, ekmek, çocuğuna ayakkabı, karısına çanta alamazsa, düzenli bir konutta oturamaz, bir kat elbise diktiremez, haftada bir ailesiyle sinemaya gidemezse, yani sekiz saat harcadığı emek sonunda geçinemezse, ortada birşeyler döndüğünü, sömürüldüğünü anlar.

İşçi, temel gereksinmelerini gidermeye yetecek bir gelire hakkı olduğunu bilir. Bunun yanında bir de döner bakar ki insan gibi yaşamasına yetecek parayı çok gören patron lüks içinde yaşamakta, kârına kâr katmaktadır.

Emekle sermaye arasında, yani işçiyle patron arasında kapitalist düzende sürüp duran çelişkiyi kavrayan işçi, sınıf bilincine giden yolda ilk adımı atmış demektir. Bu çelişki işçiyle patronu sürekli karşıkarşıya tutar. İşçiyle patronun çıkarları hiç uyuşmaz, hep çatışır. Bu çelişkiyi gören bilinçli işçi bu

çelişkinin üstüne üstüne gider. Bu çelişkiyi ortadan kaldıracak yolları araştırır, bulur. Bu yolda eylem koyar, çaba harcar.

İşte grev bu çelişkinin doğurduğu ve işçinin kullanmak zorunda olduğu kaçınılmaz silahtır. İşçinin işverene karşı en vurucu silahıdır. Ücretini zamanında alamayan, aldığı ücretle evini çekip çeviremeyen, istediği zammı alamayan, en doğal haklarını patrona kabul ettiremeyen işçi tutar silaha sarılır. Bu silahı grevdir. Yani işi bırakır. Der ki "Şu en doğal isteklerim gerçekleşene kadar çalışmayacağım. Herkes iyi yaşamak için çalışır. Bu amaca ulaşana kadar çalışmayacağım." İşi durdurur. Makinalar durur. İşler yürümez. Dolayısıyla üretim olmaz, patronun kârı durur. Kârı duran patronun eli ayağı durur. Üretimin durması patronun en korktuğu durumdur.

Tarihte ilk grevi milattan önce 494 yılında Roma'lı emekçiler yaptılar. O günlerde de Roma'da iki ayrı sınıf vardı. "Plebler" denen emekçi sınıf taşları yontar, su kanalları açar, anıtları diker, yapıları kurar, tarımla, hayvancılıkla uğraşır, yiyecekleri sağlar, ekmek yapar, su taşırken, adlarına "Patriciler" denen o günlerin egemen sınıfı, hiçbir somut üretimde bulunmaz, çalışmaz, sadece düşünür, felsefeyle sanatla uğraşır, konuşur, yer, içer, eğlenirlerdi. Yargıç olurlar, plebleri yargılarlar, yönetici olurlar plebleri yönetirlerdi. Çalışmaktan hiç hoşlanmazlardı. Yüksek fikirler söylerlerdi. Pleblerin aklı bu fikirlere yetmezdi. Bütün yaptıkları iş güneş altında çalışmak ve patricilere hizmet etmekti.

Patriciler buna rağmen plebleri sevmezlerdi. Onlarla bir olmaktan, bir masaya oturmaktan, sohbet etmekten hoşlanmaz, kaçınırlardı. Yoksul, yırtık pırtık elbiseleriyle zayıf, solgun yüzlü plebleri gözlerinin görmesini bile istemezlerdi. Birgün onlara gidin dediler. Kendilerinden çok uzaklara gitmelerini sadece çalışmadan çalışmaya kente gelmelerini söylediler. Plebler, evet gittiler. Gittiler ama, aralarında karar aldılar, bütün işleri de bırakarak gittiler, Kutsal dağa çekildiler. Buğday biçilmez, ekmek yapılmaz, yapılar yükselmez, patricilerin içtikleri şaraplar üzümden ezilmez oldu. Bütün işler durdu.

Patriciler gördüler ki, plebler, yani emekçi sınıf olmadan yaşayamıyorlar. Hemen ardlarından Kutsal dağa elçi saldılar. Plebblerin bütün isteklerini kabul ettiler, geri çağırdılar.

Tarihin bu ilk grevi emekçilerin başarısıyla bitti. Ama aradan 2470 yıl geçmesine rağmen emek sömürüsü, emek-sermaye çelişkisi bitmedi. Neden? Çünkü ekonomik ve toplumsal düzenler, çalıştıranlarla çalışanlar üzerine kurulursa, çalışan büyük bir kesimin yanında bir de çalışmadan, sömürerek yaşayanlar bulunursa bu çelişki süregidecektir. Öyleyse, sömürüsüz, bir sınıfın bir başka sınıfın sırtından geçinmediği, herkesin çalışıp emeğinin karşılığını aldığı, kimsenin kendini kimseden ayrıcalıklı görmediği bir düzende bu çelişki son bulacaktır.

Grevler böyle bir düzene giden yolda emekçilerin biricik silahlarıdır. Ama bir silahı kullanabilmek için kullanmasını bilmek gerekir. Bu da işçi sınıfının kendi öğretisi, bilimidir. İşçiler önce öğrenmeli, örgütlenmeli, sendikalarda bütünleşmeli ve disiplinli bir eğitim içinde bütün sorunların özünü kavramak için çalışmalıdırlar.

AÇIKLAMA

Sevgili Emekçiler.

Genel-İş Emek Dergisi'nin yeni sayısı değişik bir biçimde elinize ulaştı. Her başlangıç yeni bir umutttur. Her yenilik de taze bir başlangıçtır. Yeni yılın bu ilk sayısında yeni bir eğitim dizisine başlıyoruz. Her onbeş günde bir yayınlanacak bu sayfadaki konuları iyice anlayarak okuyunuz. Tekrar tekrar okuyunuz. İyice anladığına inandıktan sonra aşağıda bulacağınız soruları cevaplamağa geçiniz. Sonra cevaplarınızı gözden geçiriniz. Hepsinin doğru olduğuna inandıktan sonra soru bölümünü kesip aşağıdaki adrese yollayınız. Cevaplarınız gözden geçirilecek, doğru olanlar ayrılacaktır. Sonunda;

a) Bütün cevapları doğru olanlara çekilecek kura sonucu birer armağan yollanacaktır.

b) Her onbeş günde bir yayınlanacak olan bu program bitiminde soruları düzenli olarak dolduran, yollayan ve tam not alan arkadaşlar ileride Ankara'da ya da bölgelerde düzenlenecek eğitim ve tanışma toplantılarına çağrılacaklardır.

Bu eğitim döneminin sonunda da en yüksek toplam notu alanlara ayrıca büyük ödül verilecektir.

Her üyemiz işçi arkadaşı bu eğitim yarışmasına katılmağa çağırıyoruz.

Bu soruları cevaplamak dışında konuda anlamadığınız, anlamak istediğiniz noktalar varsa, konuyla ilgili sorularınız çıkarsa soru kağıtlarını yolladığınız zarfın içinde bir kağıda yazıp bize yollayabilirsiniz. Sorularınız Eğitim Büromuz tarafından en kısa zamanda cevaplandırılacaktır.

Bu haftaki eğitim konumuz Grevdir. İşlenmesini istediğiniz konular varsa onları da bildirin, bekliyoruz.

Cevapları yollayacağınız Adres:
Genel-İş Sendikası
Emek Eğitim Köşesi
Süleyman Sırrı Sokak 2/4
ANKARA

SORULAR..... SORULAR..... SORULAR.....SORULAR..... SORULAR..... SORULAR..... SORULAR.....

Aşağıdaki beş sorunun cevapları içinden doğru cevabı bulunuz ve doğru olanın yanına çarpı işareti koyunuz.

1- Kapitalist düzende patronlar ne için üretim yaparlar?
a) İşçiler doysun diye. (.....)
b) Kâr için. (.....)
c) Vatan millet hesabına. (.....)

2- Kapitalist düzende üretim araçları, yani makinaların sahibi kimdir?
a) İşçilerdir. (.....)
b) Patronlardır. (.....)
c) Sanatçılardır. (.....)

3- Kapitalist düzende hangi sınıf daha iyi yaşar?
a) Kapitalist sınıf. (.....)
b) İşçi sınıfı. (.....)
c) Ara tabakalar. (.....)

4- İşçinin patronlara karşı en kuvvetli silahı hangisidir?
a) Grev. (.....)
b) Pazarlık. (.....)
c) Rica etmek. (.....)

5- Tarihte ilk grev ne zaman ve nerede yapıldı?
a) Milattan önce 494 yılında Roma'da. (.....)
b) Milatta Arabistan'da. (.....)
c) Milattan sonra 10. yüzyılda Amerika'da. (.....)

Aşağıdaki soruların doğru olanlarının yanına (D) yanlış olanlarının yanına (Y) harfi koyunuz.

(.....) 6- Patronlar kârlarını işçileri çok çalıştırıp az ücret ödeyerek, yani sömürü yoluyla çoğaltırlar.

(.....) 7- Kapitalistler hiç kâr etmeden de kapitalist sistemi sürdürebilirler.

(.....) 8- Grev işçinin, işverenin sömürüsünü kırmak için kullandığı en etkili silahıdır.

(.....) 9- Eski Roma'da iki sınıf vardı. Emekçi sınıfa plebler, egemen sınıfa patriciler denirdi.

(.....) 10- İşçilerin tarihte yaptığı ilk grevden kazançlı çıkan egemen sınıf oldu.

GENEL-İŞ
TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI

EMEKTEN YANA İLERİ
BİR DEMOKRASİ MÜCADELESİ İÇİN İLERİ ! ...

DİSK

OCAK 1977

Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi	Pazar
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

ŞUBAT 1977

Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi	Pazar
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28						

MART 1977

Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi	Pazar
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

NİSAN 1977

Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi	Pazar
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

MAYIS 1977

Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi	Pazar
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

HAZİRAN 1977

Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi	Pazar
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

TEMMUZ 1977

Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi	Pazar
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

AĞUSTOS 1977

Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi	Pazar
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

EYLÜL 1977

Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi	Pazar
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

EKİM 1977

Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi	Pazar
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24/31	25	26	27	28	29	30

KASIM 1977

Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi	Pazar
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

ARALIK 1977

Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi	Pazar
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	